

poismees. Kui nemmad lõunat ollid sõnud ja ka jonud, siis läksid teled lahti ja äeasid mõnda löbbust jutto. Korraga jäi maea peremees mõttete sisse waggusi seisma nenda, et wõerad sedda immeks pannid; sest ta olli enne sedda wägga lahke juttomees olnud. Kui wõerad esmalt ollid immeks pannud, siis küsisid wimaks, mikspärrast temma korraga nenda waggusi jänud, kostis temma: „Minna hakasin ühhe asja peale mõtlema, mis immelik ja mis äkkiiste minno mele tullu, kui immelik ajalik ello luggo ma peal on. Kõik pallusid ühhest suust, et ta neile sedda peaks räkima, mis neile kõigile suurt löbbo teeks. Kui ta olli esmalt tükki aega järrele mõttelnud, hakkas siis wimaks räkima:

„Wadake sõbrad! teie wõite Londoni linnaš Šamps-aedaš igga päew üht wanna meest nähha, kes seal rist teede peal ulitsad puhtaks pühhib. Seal ei olle nüüd muud immelikko asja temma jures nähha; agga kõik seal ümber lauda rahwas teadwad sedda, et se wanna mees mitte ennam armo-anniks rahha wasto

ei wõtta, kui üks koppik igga ühhe käest korralt. Pistab mõnni rikkas temmale ennam, ehk ka ühhe rubla peuse, siis annab kohhe sedda teist taggasi ja ühhe koppika peab ta ommale. Sedda pannid mitto immeks, kellele ta rahha taggasi annud ja katsus teist korda selsammal päewal jälle anda. Nenda läks kõik lin sedda jutto täis, et se wanna mees, kes seal aedaš ulitsaid pühhib, mitte ennam kinkitust wasto ei wõtta, kui üks koppik korralt, sedda teist annab temma taggasi. Lusti pärrast katsusid paljo sedda järrele ja leidsid nenda tõssi ollewad ja nenda jooksid weel paljo nalja pärrast senna, et se wannamees paljo rahha sai ja suurt riklust ommale forjas. Ja se mees, minno sõbrad! — se mees olli minna isse! Kawa, kawa aja cest käis mo kässi wägga waesest ja kui ma ütlen: sandiste nenda, et nalg mind pididi tapma ja suur hädda mind sundis ulitsaid pühkima ja kerjamisega ennast toitma ja se asji läks mul nenda korda, et ma selle maea ostsin ja ni paljo rahha weel forjasin et nende käsjudest priškeste woin